

onale samarbejde omkring fysisk planlægning, herunder om planlægningsmetoder. Med den øgede tilknytning til udlandet efter Danmarks tilslutning til EF må forventes et stigende omfang af den danske deltagelse i fysisk planlægning på internationalt niveau, som allerede længe har fundet sted. Der har således jævnlig været afholdt kongresser, konferencer, seminarer o. s. v. under bl. a. FN, ECE, OECD og Europarådet, ligesom de 5 nordiske lande har etableret årlige kontakt- og orienteringsmøder. For tiden forberedes under Europarådet den 2. europæiske ministerkonference om regionplanlægning.

Et særligt problem vedrører regionplanlægningen på begge sider af en national grænse. For Danmarks vedkommende er der især tale om den samlede Øresundsregion og om regionerne på begge sider af den dansk-tyske landegrænse. Navnlige Europarådet ofrer disse spørgsmål betydelig opmærksomhed. En dansk indsats under behandlingen af de problemer, der opstår herved, må forudsætte, at spørgsmålene indordnes under en landspolitisk betragtning, og at de nødvendige principbeslutninger træffes som led i en landsplanlægning.

Landsplanlægningens styring.

Der foreligger ingen retlig nødvendighed for at lovfæste foretagelsen af en landsplanlægning. Regeringen har imidlertid fundet det rigtigst, at de foreslåede bestemmelser om regionplanlægning ledsages af enkelte bestemmelser om landsplanlægning. Herved understreges betydningen af, at der løbende foretages en landsplanlægning.

Erfaringerne fra det hidtil udførte landsplanarbejde har vist betydningen af at tilvejebringe en nær forbindelse mellem det administrative landsplanorgan og regeringen. Dette gælder såvel i relation til koordineringen af de enkelte statsstyrelser planlægningsvirksomhed og foretagelse af betydende enkelt-dispositioner som med hensyn til konkretiseringen af de landspolitiske trufne målsætningsbeslutninger og deres gennemførelse i den lokale planlægning.

Den daværende regering nedsatte i 1968 et ministerudvalg, regeringens planlægningsudvalg, og de senere regeringer har ved deres tiltræden ligeledes etableret et sådant ministerudvalg. Det nuværende regeringens planlægningsudvalg består af ministeren for offentlige arbejder og for foreningsbekæmpelse (formand), økonomi- og budgetministeren, boligministeren, indenrigsministeren, ministeren for kulturelle anliggender og landbrugsministeren.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at den overordnede politiske ledelse af både landsplanlæg-

ningen og styringen af regionplanlægningen foregår i et ministerudvalg, selv om den sammenfattende fysiske planlægning formelt fortsat henhører under boligministerens ressort.

Regeringen lægger også betydelig vægt på, at folketingets faste udvalg om fysisk planlægning inddrages regelmæssigt i lands- og regionplanlægningens hovedproblemer.

Regeringen har endnu ikke taget stilling til, hvorledes det administrative landsplanorgan bør opbygges og placeres. Det er hensigten sideløbende med folketingets behandling af nærværende lovforslag at overveje dette spørgsmål. Administrationsdepartementet vil blive inddraget i overvejelserne.

Hovedlinjerne i lovforslaget.

I en indledende angivelse af formålet med en sammenfattende fysisk lands- og regionplanlægning (§ 1) fremhæves den samfundsmæssige helhedsvurdering, miljøbeskyttelsen og samspillet med den økonomiske samfundsplanlægning.

§§ 2-5 omhandler landsplanlægningen. Det pålægges boligministeren at drage omsorg for udførelsen af denne planlægning (§ 2), og der fastlægges en oplysningspligt angående dispositioner m. v. af betydning herfor (§ 3). Som led i landsplanlægningen kan boligministeren — i realiteten ministerudvalget, jfr. ovenfor — udstede „landsplandirektiver“ for regionplanlægningen (§ 4). Hvert år afgives en redegørelse om landsplanarbejdet til folketingets udvalg om fysisk planlægning (§ 5).

§§ 6-17 omhandler regionplanlægningen uden for hovedstadsområdet. For så vidt angår hovedstadsområdet — Københavns, Roskilde og Frederiksborg amtskommuner samt Københavns og Frederiksberg kommuner — henvises til det fremsatte forslag til lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet og til bemærkningerne nedenfor.

Regionplanlægningen uden for hovedstadsområdet foreslås begrænset til at vedrøre arealanvendelsen inden for en amtskommune (§§ 6-8) og foreslås henlagt til amtsrådene i et nærmere fastlagt samarbejde med kommunalbestyrelserne (§§ 10-13). På den ene side er det i de foreslåede bestemmelser fremhævet, at regionplanlægningen skal udføres under anlæggelse af en helhedsvurdering af den ønskelige udvikling i amtskommunen og under overholdelse af „landsplandirektiver“ (§ 9). På den anden side foreslås det, at regionplanlægningen ikke blot skal starte med oplæg fra de enkelte kommuner (§ 10), men også i øvrigt udføres i et samarbejde med kommunerne, hvorved der tilsikres kommunal-